

Храмов празник и пренасяне на частица от свети мощи в манастира “Св. Марина” – с. Ботево

На 17 юли 2020 г. Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан отслужи света Литургия в храма на Ботевския манастир “Св. Марина”. Архиепископът донесе частица от мощите на света великомъченица Марина, които бяха дарени на Варненска и Великопреславска света митрополия броени дни преди това от Доростолска епархия с благословението на Негово Високопреосвещенство Доростолският митрополит Амвросий и със съдействието на ставрофорен иконом Добри Чаков, председател на църковното настоятелство при катедралния храм в град Силистра, посветен на светите първовърховни апостоли Петър и Павел.

В съслужение с митрополит Йоан бе игуменът на манастира архимандрит Прокопий (Костадинов), протойерей Тодоро Тодоров, свещениците Велико Великов и Илко Янакиев и митрополитският дякон Любомир Георгиев.

Молитвено участие заедно с десетките християни, дошли на поклонение в светата обител, взе ставрофорен иконом Петър Койчев. Богослужбата украсиха песенно клиросните певци Тодор Тодоров и Александър Александров.

Митрополит Йоан заяви в своята проповед, че „днес ни събра подвигът, присъствието духовно и благодатно на света великомъченица Марина, която се явява и закрилница на тази света обител, и в нейна чест отслужихме днешната света Литургия по повод храмовия празник на този манастир.“

Неогово Високопреосвещенство отбеляза: „Много православни християни са посветили и са дали имена на своите чедра именно на светата великомъченица Марина.“ Архиепископът поздрави всички именници, които празнуват на този ден. Говорейки за решимостта да се ходи след Христа, митрополитът припомни думите от призива на свети апостол Павел, отправен някога към галатските християни: „докле бяхме невръстни, бяхме поробени под стихиите на света; но, когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението. А понеже вие сте синове. Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, Който Дух вика: Авва, сиреч. Отче! Затова не си вече роб, а син; ако пък си син, то си и наследник Божий чрез Исуса Христа“ (Гал. 4:3-7).

„В живота на човека, а и откакто свят светува, си даваме сметка, че той пролива множество сълзи. Има сълзи, които са полезни и духовни и които помагат на човешкото сърце да се обърне към Бога, но има и други сълзи, които не са полезни за него. Ако с възрастването си човек осъзнава и става съзнателен, той разбира, че колкото и да е радостен в даден момент, в дадени моменти от живота си, винаги редом до радостта има и скръб, има скръбни обстоятелства, които са различни, които са свързани със загубата на близък човек или загуба материална, или нещо, което е едно сътресение в живота му. Има много такива случаи, които променят този живот и човек волно или неволно плаче, изразява своята сърдечна мъка чрез сълзите“, каза митрополит Йоан и продължи с думите: „Има сълзи обаче, които са дълбоко свързани с това, за което говори свети пророк Йеремия, че когато човек погледне изминалия си път и види грешките, които е сторил и грешните пътища, по които е вървял, той се осъзнава, съжалява много за това, разкайва се и плаче. И този плач вече е началото на покаяния плач и обръщането към Бога. Тези сълзи вече са спасителни и отварят простора на човешкото сърце, за да приеме Бога... Но в човешкия живот има и сълзи,

които не са спасителни. Те са плод на човешкия гняв. На човешкия гняв, който когато е сдържан в сърцето му в един момент поради безсилие и поради желание да се изрази този гняв той започва да плаче, обаче плаче от гняв, не плаче от съкрушение, не плаче от болка поради своите грехове. Затова тук, в днешния празник, ние си даваме сметка, че всички тези светии, като света великомъченица Марина, бяха пролери спасителни сълзи по-рано в живота си, още в 16-та си година при светата великомъченица, т.е. те вече не бяха невръстни по вяра. Те бяха приели вярата, бяха чули за Христос, въпреки богатството си, въпреки положението си, въпреки възпитанието си. И когато това вече се случи, тези вътрешни сълзи помогнаха на хората от този ранг – от тази желателност да станат съвършени и да последват Христос и да Му подражават – да изплачат тези сълзи, които и чрез които се преобразиха духовно и постигнаха подвига на мъченичеството“.

С благословението на Негово Високопреосвещенство митрополит Йоан мощехранителницата с частица от честните мощи на света великомъченица Марина ще останат в посветения в нейна чест манастир до края на месец юли, след което ще бъдат пренасяни за поклонение из епархията по време на Богородичния пост.

По установената традиция веднага след края на светата Литургия последва водосвет за здраве.

Снимки и текст: Георги Великов